

ЛЕВ ТОЛСТОЙ
КАКВО СЕ СЛУЧИ С БУЛКА В
ПЯТИГОРСК

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

От селището аз не тръгнах направо за Русия, ами поех отначало към Пятигорск и там прекарах два месеца. Милтона подарих на един казах-ловец, а Булка взех със себе си в Пятигорск.

Пятигорск се нарича така, защото е разположен на планината Бештау. А Беш на татарски значи пет, тау — планина. От тая планина извира гореща сярна вода. Тази вода е гореща като вряла и над мястото, където водата иде от планината, постоянно има пара като над чайник. Цялото място, където е градът, е много весело. От планината извират горещи извори, под планината тече речицата Подкумок. По планината — гори, наоколо — поля, а в далечината винаги се виждат големите Кавказки планини. По тия планини снегът никога не се топи и те винаги са бели като захар. Само голямата планина Елбрус, като захарна бяла глава, се вижда отвсякъде, когато времето е ясно. При горещите извори идват да се лекуват, над изворите има направени беседки, навеси, а наоколо — градини и пътечки. Сутрин свири музика и хората пият вода или се къпят и разхождат.

Самият град е над планината, а под планината има едно село. Аз живеях в това село, в една малка къщурка. Къщурката се намираще в двор, пред прозорците имаше градинка, а в градината бяха пчелите на стопанина — не в издълбани дървета, както в Русия, а в кръгли кошове. Пчелите там са толкова кротки, че всяка сутрин седях заедно с Булка в тази градинка между кошерите.

Булка ходеше между кошерите, чудеше се на пчелите, душкаше, слушаше как бръмчат, но толкова предпазливо ходеше около тях, че не им пречеше и те не го закачаха.

Една сутрин аз се върнах в къщи от изворите и седнах да пия кафе в градинката пред къщата. Булка взе да се дръгне зад ушите и задрънка с нашийника си. Шумът тревожеше пчелите и аз смъкнах нашийника на Булка. Подир малко чух от града, откъм планината, странен и страшен шум. Кучетата лаеха, виеха, квичаха, хората крещяха и този шум се спускаше от планината и приближаваше все повече и повече към нашето село. Булка престана да се дръгне, сложи широката си глава с белите зъби между предните бели лапички, прибра си езика, както е редно, и мирно лежеше край мене. Когато чу шума, той сякаш разбра какво става, наостри уши, озъби се, скочи и започна да ръмжи. Шумът се приближаваше. Сякаш кучетата на целия град

виеха, квичаха и лаеха. Излязох на вратата да видя какво има и стопанката на моята къща също се приближи. Аз попитах:

— Какво има?

Тя каза:

— Затворниците от тъмницата са тръгнали да избиват кучетата. Много кучета се развдиха и градските началници са заповядали да избият всичките кучета в града.

— Как, и Булка ли ще убият, ако им попадне?

— Не, с нашийници не е заповядано да убиват.

Докато говорех, затворниците наближиха вече нашия двор.

Напреде вървяха войници, а след тях четирима затворници в дървени окови. В ръцете на двама затворници имаше дълги железни куки, а у други двама — тояги. Пред нашата врата един затворник закачи с кука едно домашно кученце, изтегли го посред улицата, а друг затворник започна да го удря с тоягата. Кученцето ужасно квичеше, а затворниците нещо викаха и се смееха. Затворникът с куката обърна кученцето и като видя, че е издъхнало, измъкна куката и взе да се оглежда няма ли още кучета.

В туй време Булка стремглаво, както се хвърляше върху мечка, връхлетя върху този затворник. Спомних си, че кучето няма нашийник и извиках:

— Булка, назад! — А на затворниците виках да не убиват Булка. Но затворникът видя Булка, почна да се смее, ловко удари Булка с куката и го закачи за кълката. Булка се втурна да побегне, но затворникът го теглеше към себе си и викаше на другия:

— Удряй!

Другият замахна с тоягата си и Булка щеше да бъде убит, но кучето се дръпна, кожата на кълката се откъсна и то, като подви опашка, с червена рана на крака, стремглаво се втурна през вратичката в къщи и се мушна под леглото ми.

Той се спаси, защото на онуй място, където беше куката, цялата му кожа се откъсна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.